RĪGAS TEHNISKĀS UNIVERSITĀTES KONFERENČU UN SPORTA CENTRS «RONĪŠI»

ILZE GUDRO*

Rīgas Tehniskā universitāte

Kopsavilkums. 1958. gadā, atjaunojot Rīgas Politehnisko institūtu (RPI), radās ideja izveidot sporta un atpūtas, arī veselības bāzes/nometnes studentiem, kurās pēc sesijām atpūsties un sacensties dažādos sporta veidos. RPI bija viena no pirmajām Latvijas augstskolām, kas šādas bāzes izveidoja. Rakstā pirmo reizi apkopota un aprakstīta Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) konferenču un sporta centra «Ronīši» attīstība no 20. gadsimta sešdesmitajiem gadiem līdz mūsdienām.

Atslēgas vārdi: Rīgas Politehniskais institūts, Rīgas Tehniskā universitāte, sports, atpūtas bāzes, «Ronīši».

Ievads

RTU konferenču un sporta centrs «Ronīši» ir izveidojies par vienu no lielākajiem un nozīmīgākajiem universitātei piederošajiem konferenču un sporta centriem, tas atrodas Klapkalnciemā – Engures novada Engures pagastā, Rīgas jūras līča piekrastē.

6,4 hektāru plašo teritoriju veido ieplaka ar smilšu kāpām un jūrmalcieniem raksturīgām priedēm. 100 m attālumā no «Ronīšiem» atrodas upīte, 250 m – jūra. Ieplakā izvietotas 45 somu tipa vasaras mājiņas, kas ražotas 20. gadsimta sešdesmitajos un septiņdesmitajos gados eksperimentāli mehāniskās ražošanas apvienības «Progress» Smiltenes filiālē (1972–1978; vēlāk – saimniecības piederumu kombinātā «Smiltene» (1978–1991)). Tām apkārt teritorijas augstākajās vietās izkārtotas 21. gadsimtā celtās ēkas. RTU konferenču un sporta centrā «Ronīši» ir arī sporta laukums, divas konferenču ēkas, kafejnīca, labierīcības, dušas un administrācijas ēka. Visa teritorija ir iedalīta zonās, tās savstarpēji savienotas ar asfaltētiem celiņiem (skat. 1. attēlu).

* Korespondējošais autors.

E-pasts: Ilze.Gudro@rtu.lv

© 2020 Ilze Gudro. Izdevējs RTU Izdevniecība.

Raksts publicēts brīvpieejā saskaņā ar *Creative Commons* licenci CC BY 4.0.

(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

1. attēls. «Ronišu» apbūves attīstība.

No 20. gadsimta sešdesmito gadu beigām līdz pat mūsdienām vairākkārt ir mainījies «Ronišu» nosaukums (skat. 1. tabulu).

1. tabula

RPI / RTU «Ronišu» nosaukums no 20. gadsimta sešdesmito gadu beigām līdz mūsdienām

Gads	Nosaukums
1969	RPI studentu atpūtas bāze
1970	RPI vasaras atpūtas nometne «Roniši»
1975	RPI studentu sporta un atpūtas bāze «Roniši» / RPI studentu sporta un veselības nometne «Roniši» (vārds «atpūtas» tika papildināts vai aizstāts ar vārdu «veselības»)
1980	RPI sporta – veselības komplekss studentiem «Roniši»
1990	RTU sporta un atpūtas nometne «Roniši»
2008	RTU atpūtas bāze «Roniši»
2014	RTU semināru, sporta un atpūtas bāze «Roniši»
2020	RTU konferenču un sporta centrs «Roniši»

Sporta tradīcijas augstskolā veidojās jau 19. gadsimtā Rīgas Politehnikuma (RP) Sagatavošanas skolā, kur mācīja tolaik populāro vingrošanu. 57 pastāvēšanas gados (1862–1919) RP / RPI sporta un atpūtas bāzes nebija, un studenti paši noorganizēja savas pirmās studentu sporta organizācijas – RPI Studentu vingrošanas biedrību (1908), Airēšanas un burāšanas sporta akadēmisko biedrību (1912), Sporta un šaha spēles cieņītāju pulciņu (1913) [1; 96. lpp.]. Studenti sasniedza ievērojamus rezultātus dažādās sporta disciplīnās un ierakstīja savu vārdu Latvijas sporta vēsturē.

1958. gadā, atjaunojot RPI, darbu sāka Fiziskās audzināšanas un sporta katedra, tika nodibināts RPI Sporta klubs. Jau 1959. gadā trijos sporta veidos trenējās 600 sportistu, t. i., gandrīz puse no visiem institūta studentiem [2]. 1959./1960. gada mācību gada vasaras brīvlaikā tika organizēta pirmā studentu vasaras nometne [3]. Tā paša mācību gada ziemas periodā studentiem bija iespēja izmantot Mežaparka slēpošanas trasi [4].

1963. gadā RPI darbojās 22 ēkās, irējot vairāk nekā 70 klausītavu vidusskolās un visas sporta bāzes [5]. Izklaidēto telpu problēma daļēji tika atrisināta, kad RPI ēku kompleksam piešķīra apbūves teritoriju Ķīpsalā. Tomēr ar sporta bāzēm tik viegli negāja. Līdz pat 20. gadsimta deviņdesmitajiem gadiem RPI iekārtoja ziemas un vasaras sporta un atpūtas (dēvētas arī par veselības) bāzes Ērgļos, Priedainē un Klapkalnciemā, pēdējo turpinot labiekārtot arī 21. gadsimtā.

RPI / RTU teritoriju (mācību kompleksus, sporta un atpūtas bāzes u. tml.) labiekārtošanas darbos kā akadēmiskus uzdevumus studiju procesā, studiju darbus, tai skaitā – diplomprojektus, izstrādāja gan RPI / RTU studenti, gan absolventi. Reālos praktiski īstenojamus projektus izstrādāja RPI Remonta celtniecības iecirknis / Remonta celtniecības uzņēmums (RCI / RCU) un Studentu projektu (vēlāk – projektēšanas) un konstruktoru birojs (SPKB; dib. 1969, vadītājs – Pjotrs Karpenko).

Piemēram, 1962. gadā RPI Celtniecības fakultātes students K. Apinis diplomdarbā izstrādāja attīstības projektu RPI sporta kompleksam Ķīpsalā [6]. 1971. gadā RPI Celtniecības fakultātes Arhitektūras katedrā izstrādāts viens no pirmajiem diplomdarbiem, veidojot atpūtas zonas projektu Klapkalnciemā. Diplomands Uldis Dālbergs profesora Osvalda Tīlmaņa (1900–1980) vadībā izstrādāja vīziju jauniegūtajai RPI atpūtas bāzei Klapkalnciemā, piešķirot tai nosaukumu – «RPI vasaras nometne» [7]. To pasūtīja RPI Administratīvi saimnieciskā daļa.

2. attēls. Ulda Dālberga diplomdarbs «RPI vasaras nometne». Atpūtas bāzes logo (1971).

3. attēls.
Ulda Dālberga
diplomdarbs
«RPI vasaras
nometne».
Atpūtas mājiņu
vīzija (1971).

1987. gadā pēc RPI administrācijas pasūtījuma «Ronīšu» attīstības projektu savā diplomdarbā izstrādāja RPI Arhitektūras un celtniecības fakultātes Arhitektūras un pilsēt būvniecības katedras studente Daiga Dudare [8]. 20. gadsimta deviņdesmito gadu vidū RTU Arhitektūras fakultātes absolvents (2000) Aivars Andžāns izstrādāja jaunu «Ronīšu» attīstības projektu [9].

2018./2019. studiju gadā RTU Materiālzinātnes un lietišķās ķīmijas fakultātes Dizaina tehnoloģiju institūta (DTI) 2. kursa studenti izstrādāja «Ronīšu» vasaras mājiņu labiekārtošanas projekta vīziju. Pirmo vietu un atzinību ieguva studentes Gerda Laumane, Ginta Možvillo un Līva Miķelsone.

4. attēls. RTU DTI
studentu «Ronīšu»
vasaras mājiņu
labiekārtošanas projekta
vīzija. Pirmās vietas
ieguvēju projekts.

Sākot no pašiem pirmsākumiem, «Ronīšu» teritoriju studenti iekārtoja vasarās būvdarbu prakses laikā, radot sporta, atpūtas, veselības, semināru un konferenču vietu ne tikai sev, bet arī augstskolas mācībspēkiem, vadībai un viesiem.

RPI sporta un atpūtas bāzes 20. gadsimta sešdesmitajos gados

Jau kopš RP / RPI dibināšanas un vēlāk pēc atjaunošanas institūtā sports vienmēr bijis lielā godā. Studenti devās uz vairākām vasaras un ziemas sporta bāzēm, ko institūts nomāja. 1961. gadā RPI arodbiedrības konferencē tika nolemts, ka institūtam ir nepieciešamas savas sporta bāzes [10]. Pirmā RTU sporta celtnē bija piepūšamās konstrukcijas RPI sporta halle Ķīpsalā, ko atklāja 1974. gadā (aptuvenā vieta – tagadējās Paula Valdena ielas un Zunda krastmalas krustojums; halles novietojums vairāk uz Zunda krastmalas pusi) [11].

Citas sporta nodarbībām nepieciešamās telpas un bāzes gan vasarā, gan ziemā RPI turpināja īrēt dažādās Latvijas vietās. Piemēram, 1961. gadā sporta un atpūtas nometne iekārtota Ventspils rajona Stiklu palīgskolas internāta teritorijā kā telšu pilsētiņa [12]. Tā paša gada ziemā RPI studenti sāka sportot un ilgu laiku atpūtās Ērgļos (Rūdolfa Blaumaņa memoriālā muzeja «Braki» teritorijā). Par pastāvīgu institūta ziemas sporta un atpūtas bāzi «Braki» kļuva 1965. gadā, vēlākos gados tā tika izmantota arī kā vasaras atpūtas bāze [1; 614. lpp.]. 1966. gada vasara nometne notika jau minētajos Ērgļos [13]. 1962. gada vasarā telšu pilsētiņa izveidota netālu no Carnikavas, lauksaimniecības arteļa «Ādaži» teritorijā [12].

Lēmumam par savu sporta un atpūtas bāzu izveidi bija arī ekonomisks pamatojums – RPI, dažādos gadalaikos īrējot 18 sporta zāles, 1968./1969. mācību gadā samaksāja 60 tūkstošus rubļu [14]. «Ronīšu» teritorijas zeme oficiāli tika iegūta 20. gadsimta sešdesmito gadu otrajā pusē, kad RPI tika piešķirta zeme sporta un atpūtas bāzu izveidošanai.

5. attēls. RCU pārstāvji, aplūkojot Klapkalnciema teritoriju (20. gadsimta sešdesmito gadu vidus).

1969. gadā SPKB arhitektes Andas Bērziņas vadībā izstrādāts RPI studentu atpūtas bāzes projekts. Saskaņā ar projektu bija paredzēts izbūvēt atpūtas ēkas un kotedžas 350 institūta studentu, mācībspēku un darbinieku atpūtas un sporta vajadzībām [15]. Šajā gadā RCI / RCU izbūvēja un nodeva ekspluatācijā centralizēto ūdensvadu [16]. Tā paša gada jūlijā studenti pirmo reizi ieradās Kalpkaļnciemā, RPI atpūtas bāzē pie jūras. Pieredzējušu celtnieku vadībā 60 studentu piedalījās nometnes celtniecības darbos, turpinot aprīlī iesāktos būvdarbus. Bez esošajām ēkām turpināja celt divas somu tipa vasaras mājiņas [15] – katru apmēram 10 personām. Tās plānoja izmantot kā dzīvojamās mājas ne tikai vasarā. Studenti atpūtas bāzē vasarā ieradās divās maiņās pa 24 dienām, sākot no jūlija. Pirmās maiņas studentiem bija jāsteidz sakārtot ēdnīcu (300 kv. m.), ko brīvajā laikā varēja izmantot arī kā klubu. Atpūtnieki dzīvoja teltīs. Institūta Fiziskās audzināšanas un sporta katedra, Arod- biedrības organizācija un Rektorāts strādāja, lai uzlabotu un paplašinātu studentu vasaras un ziemas atpūtas sporta bāzu celtniecību. Bez volejbola un badmintona, ko spēlēja pašu iekārtotajos laukumos, varēja doties izbraucienos ar laivām jūrā [16]. Bija arī laukumi basketbolam un minifutbolam, klāti ar gumijoto rezdora segumu. Nākamā gada pavasarī bija paredzēts izbūvēt ceļus, kā arī ēku studentu masu pasākumiem, kurā varētu spēlēt dažādas sporta un galda spēles, nodarboties ar māksliniecisko pašdarbību, lasīt grāmatas, skatīties televīzijas pārraides un kinofilmas, iekārtot telpas studentu sanitāri higiēniskajām vajadzībām, tajā skaitā dušas, mazgātuvi, gludinātavu u. c. [15].

6. attēls. RPI sporta un atpūtas bāzes sūkņu māja un ēdnīca (20. gadsimta septiņdesmitie gadi).

7. attēls. RPI sporta un atpūtas bāzes ēdnīcas plāns (1978).

«Ronīši» 20. gadsimta septiņdesmitajos gados

RCI / RCU, SPKB un RPI studenti turpināja «Ronīšu» izbūvi. Atbalstu sniedza arī DOSAAF (Brīvprātīgā armijas, aviācijas un flotes veicināšanas biedrība (krievu val.: *Добровольное общество содействия армии, авиации и флота, ДОСААФ*)). SPKB strādāja arhitektūras studentes entuziastes – jau minētā A. Bērziņa un Lilija Saško kopā ar vēl 180 studentiem [17]. 20. gadsimta septiņdesmito gadu sākumā radās «Ronīšu» nosaukums. Intervijā laikrakstam «Dzimtenes Balss» RPI Sporta katedras vecākais pasniedzējs Gunārs Krastiņš ir teicis, «ka nosaukumu izdomājis kāds no kolēģiem, kurš strādāja pie teritorijas labiekārtošanas, un teicis, ka atpūtnieki bāzē varēs gulēt jūras malā kā «ronīši» [18]». Bijušais «Ronīšu» pārvaldnieks Aivars Andrušķins (1955–2020) šo stāstu apstiprināja, norādot, ka sporta un atpūtas bāzes nosaukumu juridiski piešķīris tā laika RPI saimniecības prorektors Jānis Lujāns (1909–1991). Kopš 1970. gada šosejas malu pie RPI sporta un atpūtas bāzes rotāja uzraksts «RPI vasaras atpūtas nometne «Ronīši»» [19].

Studenti atpūtas nometni sāka apdzīvot no 6. jūlija. Vasaras atpūtas nometne «Ronīši» darbojās divās maiņās: pirmā – no 6. līdz 29. jūlijam, otrā – no 3. līdz 26. augustam [20]. Katram studentam par nometnē pavadītajām 24 dienām institūta vietējai komitejai bija jāiemaksā 15–18 rubļu. Studentiem bija iespēja ogot un sēņot apkārtnes mežā, kā

arī piedalīties ogošanas un sēņošanas sacensībās. Viņi dzīvoja Polijā ražotajās teltīs. Tās bija šūtas no ļoti izturīga, ķimikālijām piesūcināta auduma un guvušas teicamas atsauksmes Arktikas ledājos un kalnu virsotnēs, džungļos un tuksnešos. Lielā sporta inventāra ārējās tirdzniecības apvienība «*Universal*» teltis piegādāja daudzām pasaules valstīm [21].

8. attēls. Polijā ražotā teltis «Ronisšos» (1970).

9. attēls. Polijā ražotās teltis «*Universal*» (1972).

Iegriežoties pa asfaltētu celiņu Klapkalnciema teritorijā, starp priedēm slējās dažas vienkāršas celtnes un pa kreisi no tām – ļoti daudz visdažādāko krāsu telšu. «Ronisšos» 1972. gada vasaras vienā maiņā varēja uzturēties aptuveni 90 RPI studentu. Daļa no tiem bija pirmā un otrā kursa studenti, kuri apguva ražošanas praksi un piedalījās atpūtas mājiņu celtniecībā [22].

«Ronisšos» 1972. gadā, pateicoties studentu darbaspējām un RPI Saimniecības dienestam, tika uzstādītas četras somu tipa vasaras mājiņas. Tās bija uzliktas uz punktveida pamatiem. Katrā mājiņā bija divas izolētas istabas ar lodžijām. Mājiņās nebija labierīcību, dušu un virtuves. Ēdienu pagatavot vai nopirkt gatavu studenti varēja ēdnīcā, kā arī bija iespēja gatavot brīvā dabā. Dušas bija koplietošanas, izvietotas teritorijā.

10. attēls.
Smiltēnē ražotās
somu tipa
vasaras mājiņas
(20. gadsimta
septiņdesmitie
gadi).

1973. gadā «Ronīšos» bija uzceltas 18 Smiltēnē ražotās somu tipa vasaras mājiņas, badmintona laukums, basketbola laukums, tenisa laukums, rokas bumbas laukums, kanalizācijas sūkņu māja, ēdnīca, labierīcības, mazgātavas, dušas un veļas mazgātava, automašīnu stāvvietas. Tajā pašā gadā pirmās kārtas celtniecībā bija paredzēts iekārtot volejbola laukumu un uzcelt vēl 27 somu tipa vasaras mājiņas, ziemas ēku (1. stāvā – ēdnīca, 2. stāvā – dzīvojamās istabas), pirti ar iebūvētu kiosku. Vēlāk otrās kārtas celtniecībā bija paredzēts esošo apbūvi papildināt ar administratīvo ēku, medpunktu, sarga māju, skatītāju tribīnēm, slēgtu sporta zāli (30 x 18 m, 7 m augstu), ziemas ēku (divos stāvos ar dzīvojamām istabām) un nojumi galda spēlēm. Visi projekti tika saskaņoti ar RPI prorektoru administratīvi saimnieciskajā darbā Vilni Grīviņu. Projektēja un izstrādāja Gundega Lināre, projekta galvenais inženieris – A. Krūmiņš, grupas vadītājs A. Avots [23].

1973. gada vasarā gandrīz 100 studentu varēja apmesties vasaras mājiņās sīko priekšu teritorijā ar asfaltētiem celiņiem. Bija plānots sākt būvēt pirti, iecerē bija arī ziemas mājas [24]. Studenti vasarās četras nedēļas strādāja institūtam piederošo teritoriju labiekārtošanā, t. sk. «Ronīšos» [25].

1974. gadā «Ronīšos» bija iekārtota laboratorija, kas pēc dažādām nodarbībām kontrolēja sportistu darbaspējas [26]. Kā atcerējās A. Andrušķins, daudzu studentu garīgās un fiziskās darba spējas pēc vasaras eksāmenu sesijas bija ļoti zemas [27]. Turpretim, studentiem atstājot atpūtas nometni, laboratoriskās pārbaudes rādīja labus rezultātus. Nometnē visas fiziskās aktivitātes notika ārstu uzraudzībā. Ilgus gadus par nometnes ārstu strādāja Jānis Ozoliņš, vienu gadu – Jānis Strazdiņš (no 1975. līdz 1990. gadam J. Strazdiņš bija Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijas galvenais narkologs, no 1991. līdz 1993. gadam – Latvijas Labklājības galvenais ārstata narkologs).

1975. gadā bija paredzēts projektēt jaunu ēdnīcu, jo esošā studentu vajadzībām bija par mazu. Šajā gadā «Ronīšos», izpildot RPI prorektora saimnieciski administratīvajā darbā Ulda Grabovska lūgumu (skat. 11. attēlu), adresētu Tukuma rajona Izpildu komitejai, tika uzstādītas divas saliekamās somu pirtis [23].

11. attēls. RPI prorektora U. Grabovska 1975. gada lūgums Tukuma rajona Izpildu komitejai pieņemt divas saliekamās pirtis «Ronīšos» Klapkalnciemā.

2020/4

1976. gadā izdoti pirts lietošanas noteikumi (skat. 12. attēlu), ko parakstījis RPI darba aizsardzības vecākais inženieris Valdis Ziemelis (1937–2020) [9] – «Instrukciju drošības tehnikā un ugunsdrošībā somu pirts Klapkalnciems «Ronīšos» apmeklētājiem»:

1. somu pirti ielaiž tikai tos apmeklētājus, kas saņēmuši ārsta atļauju un iepazinušies ar šo instrukciju, to iegaumējuši un parakstījušies žurnālā par instruktāžas saņemšanu;
2. pirts priekštelpā redzamā vietā jābūt medicīniskajai aptieciņai nokomplektētai pirmās palīdzības sniegšanai;
3. aptieciņā jāatrodas sarakstam ar medikamentu lietošanas īsu pamācību;
4. pirts telpās aizliegts smēķēt un ienest ugunsnedrošas vielas;
5. gaisa temperatūrai pirts darbības laikā jābūt ne augstākai par 130 °C;
6. neizmantojiet aukstā ūdens tilpni, ja neprotat peldēt;
7. pirtniekam aizliegts atstāt bez uzraudzības apkures ierīces;
8. apmeklētāji, pirts darbības laikā ievērojiet tīrību un kārtību!»

12. attēls. Pirts drošības instrukcija (1976).

Turpinoties «Ronīšu» attīstībai, 1978. gada inventarizācijas plānā fiksētas 48 Smiltēnē ražotās somu tipa vasaras mājiņas, ēdnīca, sporta zāles ar dzīvojamo māju, veranda ar piebūvi – sarga māju, veranda ar piebūvi – medpunktu un divas pirtis [23]. Vēlākajos gados sarga māja tika pārveidota par administrācijas ēku, medpunkta – par noliktavu.

13. attēls.
Sarga mājas
un medpunkta
projekta plāna
zīmējums (1978).

14. attēls. Sarga
mājas projekta
fasādes zīmējums
(1978).

15. attēls.
Medpunkts
(20. gadsimta
septiņdesmito gadu
beigas).

16. attēls. Pirts plāns (1978).

17. attēls. Pirts (2019).

18. attēls. Pirts ar
baseinu plāns (1978).

19. attēls. Pirts ar baseinu (20. gadsimta deviņdesmitie gadi).

20. attēls. Pirts ar baseinu (2019).

1978. gadā tika izstrādāts «Ronīšu» jaunās ēdnīcas projekts. To Celtniecības fakultātes Arhitektūras katedras profesora arhitekta Ivara Strautmaņa (1932–2017) vadībā izstrādāja SPKB [23]. Tā bija paredzēta kā moderna celtnie, kuras fasādes simbolizēja jūras viļņus. Ēkā bez ēdnīcas telpām bija paredzētas arī labierīcības un spēļu zāle. Ēdnīcas celtniecība ielga līdz 1988. gadam, kad to nodeva ekspluatācijā.

1986. gadā RPI prorektora vietnieks Pēteris Orlovskis, kurš 1982. gadā sāka strādāt RPI Remonta celtniecības iecirknī par inženieri, lūdza Tukuma rajona Valsts arhitektūras un celtniecības kontroles arhitektam pagarinājumu jaunās ēdnīcas būvdarbu atļaujai [28].

2020/4

<p>AR DARBA SARKANĀ KAROGA ORDENI APBALVOTĀIS A. PELSEŠ RĪGAS POLITEHNISKAIS INSTITŪTS</p> <p>ADMINISTRATIVI SAIMNIECISKĀ DAĻA</p> <p>226355, Rīgā, Leņina ielā 1. Tālr. 228839.</p> <p>Norēķina rēķins Nr. 000123209 Valsts bankas Republ. kantorī Rīgā</p>	<p>РИЖСКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО КРАСНОГО ЗНАМЕНИ ПОЛИТЕХНИЧЕСКИЙ ИНСТИТУТ имени А. Я. ПЕЛЬШЕ</p> <p>АДМИНИСТРАТИВНО- ХОЗЯЙСТВЕННЫЙ ОТДЕЛ</p> <p>226355, Рига, ул. Ленина, 1. Тел. 228839.</p> <p>Расчетный счет № 000123209 в республиканском отд. Госбанка г. Риги</p>
<p>№ <u>03.86</u> № <u>05/268</u></p> <p>Ha № _____ OT _____</p>	<p>Tukuma rajona Valsts arhitektūras un celtniecības kontroles arhitekts</p> <p>229800 Tukums, Komjaunatnes I4</p>
<p>Institūts lūdz pagarināt būvatļauju ēdnīcas rekonstrukcijas darbiem Klapkalnciema "Ronīšos" līdz 31.12.86.</p>	
<p>Prorektora v.i. <i>A. Orlovskis</i></p>	<p>P.Orlovskis</p>
<p>Punga 2I I2 2I</p>	

21. attēls. P. Orlovskis lūgums ēdnīcas būvdarbu atļaujas pagarināšanai (1986).

22. attēls. P. Orlovskis – pirmais no labās puses – pie vienas no mājiņām «Ronīšos» un ilglaičīgākā komandante Biruta Ašmane (20. gadsimta astoņdesmitie gadi).

23. attēls. SPKB un arhitekta I. Strautmaņa jaunās ēdnīcas projekts (1978).

24. attēls. SPKB un arhitekta I. Strautmaņa projektētās jaunās ēdnīcas fasādes zīmējums (1978).

25. attēls. SPKB un arhitekta I. Strautmaņa projektētā jaunā ēdnīca (2019).

«Ronīši» 20. gadsimta astoņdesmitajos gados

20. gadsimta astoņdesmito gadu sākumā «Ronīšos» vasarā vienlaikus varēja atpūsties jau 280 studentu. Galvenais «Ronīšu» publisko pasākumu organizētājs bija G. Krastiņš. Par uzturēšanos teritorijā un ēdināšanu bija jāmaksā 15 rubļu mēnesī, pārējos 40 rubļus sedza RPI Arodbiedrības organizācija. 20. gadsimta astoņdesmito gadu sākumā «Ronīšu» teritorijā bija ēdnīca, sporta laukums, spēļu paviljons, divas pirtis (viena ar baseinu) u. c. ēkas. Bāzē bija arī viss studentiem nepieciešamais sporta inventārs – volejbola un basketbola bumbas, badmintona ekipējums, ūdensslēpes un laivas [18].

1984. gadā «Ronīšos» studentu rīcībā bija nodotas 45 somu tipa vasaras atpūtas mājiņas (katrā mājiņā pa divām istabiņām ar atsevišķu ieeju) [29]. 1989. gadā izbūvēts krājrezervuārs (vēl bija septiņas «Ronīšu» kanalizācijas vietējās attīrīšanas ietaises un citas nelielas attīrīšanas iekārtas). Nākamajos gados bija plānots uzbūvēt atjaunošanās centru [30].

26. attēls. Skats uz somu tipa vasaras mājiņām (20. gadsimta astoņdesmito gadu sākums).

20. gadsimta astoņdesmitajos gados «Ronīši» ieguva jaunu kaimiņu. Līdzās «Ronīšu» teritorijai līdzīgu sporta un atpūtas nometni studentiem bija paredzējusi veidot Latvijas Valsts universitāte (LVU), kurai zemi valsts piešķīra 1979. gadā.

27. attēls. 1973. gada detālpārskats, kurā var redzēt LVU piešķirto zemi; blakus (pa kreisi) RPI zeme Klapkalnciemā.

1980. gadā LVU lūdza RPI SPKB izstrādāt individuālu projektu savai sporta un atpūtas bāzei, ņemot vērā, ka piešķirtajā zemē ir mežs un kāpas, kas ir jāsaudzē. Projektēšanas uzdevumā bija paredzētas 20 koka divistabu ēkas, sabiedriskā ēka, administrācijas telpas, medpunkts, bibliotēka, galda spēļu paviljons, fizioterapijas komplekss ar saunu, ūdensprocedūras telpām un mazgātuvu, sporta laukumi, sanitārie mezgli. Bija paredzēts, ka teritorijā varētu apmesties 320 studentu. Projekts bija jāisteno līdz 1985. gadam.

Rīgas Tehniskās
universitātes
konferenču un
sporta centrs
«Ronīši»

Latvijas PSR
Augstākās un vidējās speciālās izglītības ministrija
AR DARBA SARKANĀ KAROGA ORDENI
APBALVOTĀ
PĒTERA STUČKAS
LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTE
МИНИСТЕРСТВО ВЫСШЕГО И СРЕДНЕГО
СПЕЦИАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ ЛАТВИЙСКОЙ ССР
ЛАТВИЙСКИЙ
ОРДЕНА ТРУДОВОГО КРАСНОГО ЗНАМЕНИ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ИМЕНИ ПЕТРА СТУЧКИ
226098 Rīga, Raiņa bulv. 19. Telefon: 222141
r. Rīga, бульв. Райанса, 19. Тел. 222141

**RPI STUDENTU
PROJEKTU-KONSTRUKTORU
BIROJAM.**

14.05.80 № 381

Ha № _____

P.Stučkas Latvijas valsts universitāte lūdz izstrādāt individuālu projekta tehnisko dokumentāciju studenta sporta un veselības nometnei Tukuma rajonā Klapkalnciemā.

Nometne paredzēta 320 LVU studentu izvietojšanai sporta pasākumu izvešanai, kā arī studentu veselības uzlabošanai.

Komplekss ietver sekojošus darba apjomus:

- sabiedriskais centrs, sastāvošs no kluba-ēdnīcas bāzes direkcijas, medpunkta un bibliotēkas,
- fizioterapētiskais bloks, - *Sauna pirts*
- galdu spēļu paviljons un sporta laukumi,
- cernomiju laukums, iekšējie ceļi, inženiertehniskās komunikācijas,
- 20 vienstāvu vasaras tipa atpūtas mājiņas.

Apmaksu garantējam.

LVU prorektors *[Signature]* (G.Lučanskis)
Galv. grāmatvede *[Signature]* (R.Bikāre)

Pētersons
221384

28. attēls. SPKB
izstrādātais LVU
atpūtas bāzes
projektēšanas
uzdevums (1980).

Projektēšanas un saskaņošanas darbi ieilga, un tikai 1986. gadā LVU pārstāvji atveda pirmās četras izgatavotās saliekamās vasaras mājiņas. Priedes šo gadu laikā bija paaugušās, un atvestajām mājiņām nebija vietas – līdz ar to tās tika nodotas RPI īpašumā. Mājiņas tika uzstādītas «Ronīšu» teritorijā reljefa augstākajos punktos. Tajā pašā gadā P. Orlovskā vadībā jaunajām mājiņām tika ievilkta elektrība, kā arī izbūvētas taciņas līdz tām.

29. attēls. P. Orlovskis, izbūvējot taciņas pie jaunatvestajām LVU saliekamajām mājiņām (1986).

30. attēls. Viena no LVU saliekamajām mājiņām, kuru kā vasaras atpūtas namiņu bija iecienījis RTU rektors (1999–2011) akadēmiķis Ivars Knēts (1938–2019) (2019).

«Ronīši» pēc 1990. gada

31. attēls. Norāde uz «Ronīšiem» šosejas malā, Klapkalnciemā (20. gadsimta deviņdesmitie gadi).

20. gadsimta deviņdesmito gadu sākumā «Ronīšos» tika uzceltas divas jaunas «līvānietes». Tās bija Līvānu koka māju rūpnīcā izgatavotās saliekamās konstrukcijas dzīvojamās ēkas. Šo māju ražošanas tika sākta pēc tam, kad 1973. gada augustā Zviedrijas saliekamo koka paneļu māju uzņēmums «Kährs Maskiner AB» un PSRS parakstīja 22,5 miljonu zviedru kronu vērtu līgumu par tehnoloģiju un iekārtu piegādi montējamo koka māju rūpnīcai Līvānos. Rūpnīcā ražoja trīs modeļu – «5M», «5MP» un «Kompakt» – ēkas. Nosaukums iegūts no izgatavošanas un ražošanas vietas. Deviņdesmito gadu vidū tika uzcelta trešā «līvāniete».

32. attēls. Jaunuzceltās Līvānu koka māju rūpnīcā izgatavotās mājiņas (20. gadsimta deviņdesmitie gadi).

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas mainījās arī zemes īpašumtiesības, un «Ronīšu» teritorijas zemes mantinieki Oskars Visvaldis Freijs un Leonīds Juris Freijs 1997. gadā uzdāvināja šo zemi Rīgas Tehniskajai universitātei. Pēc Valsts zemes dienesta novērtējuma atdāvināmā zemes īpašuma kadastrālā vērtība bija 26 145 lati [31; 192. lpp.]. 1997. gadā uz dāvinājuma līguma pamata tika atdalīts zemes gabals 0,13 ha platībā, kas palika Freiju dzimtas īpašumā.

33. attēls. Zemes dāvinājuma plāksne pie administrācijas ēkas sienas (2019).

Pēc inventarizācijas uzskatījuma 1998. gadā «Ronīšos» bija 1969. gadā uzceltā vecā ēdnīca, 1988. gadā uzceltā I. Strautmaņa projektētā ēdnīca, kas kalpoja arī kā klubs, komandantes māja, kas sākotnēji kalpoja kā medpunkts, sarga māja, basketbola laukums, dušas ar labierīcībām, sauna, četras 1986. gadā no LVU iegūtās vasaras mājiņas, trīs Līvānu koka māju rūpnīcā izgatavotās mājiņas, divas ziemas mājas un 42 (trīs mājiņas bija nodegušas) Smiltēnē ražotās somu tipa vasaras mājiņas [9].

34. attēls. Koplietošanas dušas (20. gadsimta deviņdesmito gadu beigas).

«Ronīšos» lielāki būvdarbi atsākās tikai deviņdesmito gadu beigās. 1999. gadā «Ronīšos» pēc arhitekta Aleksandra Voļatovska projekta tika uzcelta guļbaļķu māja, kas bija paredzēta administrācijai, taču vēlāk pārtapa par vasaras dzīvojamo ēku. 2020. gadā šī ēka atjaunota un pielāgota administrācijas vajadzībām. Ēkai izvēlētā funkcija atbilst novietojumam. Tā ir pirmā ēka, ko «Ronīšu» apmeklētāji ierauga, iegriežoties atpūtas bāzes teritorijā. Saskaņā ar «Ronīšu» labiekārtošanu bija jāveic arī labierīcību un dušu atjaunošana. Tās tika pārbūvētas 2000. gadā. Darbus veica uzņēmums SIA «Polaks» [9].

35. attēls.
Guļbaļķu mājas
projekta fasādes
zīmējums
(1999).

36. attēls.
Guļbaļķu mājas
fasāde (1999).

37. attēls. Jaunā administrācijas ēka (2020).

38. attēls. Jaunās administrācijas ēkas
interjers (2020).

2001. gada «Ronīšu» zemesgrāmatu apliecībā bija uzskaitītas 63 ēkas: divas ēdnīcas, divas vienstāva dzīvojamās ēkas, saimniecības ēka, 48 vienstāva somu tipa dzīvojamās vasaras mājas, divas pirtis, četras palīgēkas, ūdens sūkņu ēka un labierīcības. 2003. gadā īstenoja vienas vasaras mājiņas labiekārtošanu, izbūvējot tajā dušas, labierīcības un virtuvi. Šie darbi tika veikti pēc arhitekta Jāņa Stūra projekta [9]. Šāda veida labiekārtošana bija paredzēta vairākām vasaras mājiņām, taču īstenota – tikai vienai.

[illegible]

40. attēls. «Ronīšu» buklets (21. gadsimta sākums).

2008. gadā RTU fakultātes, sagaidot RTU Sporta kluba 50 gadu jubileju, «Ronīšiem» uzdāvināja jaunu gumijas masas sporta laukuma segumu, nomainot 20. gadsimta septiņdesmitajos gados uzstādīto.

Jaunu «Ronīšu» attīstības projektu 2010. gadā izstrādāja arhitekts Oskars Salputra pēc augstskolas vadības pasūtījuma [32]. Projektā bija paredzēta vairāku jaunu māju izbūve. Daļa jauno ēku projektētas ar elektrisko apkuri un visām ērtībām, daļa bija paredzētas tikai sezonas izmantošanai ar kopīgu virtuvi un labierīcībām. Jaunās ēkas izvietotas reljefa augstākajās vietās visapkārt ieplakai, kurā izvietotas Smiltēnē ražotās somu tipa vasaras mājas.

2011. gadā projekts tika īstenots. Līdz ar projektā paredzētajām piecām ģimenes kotedžām (ilustrācijā atzīmētas ar dzeltenu krāsu; skat. 41. attēlu), tika uzceltas vēl divas tāda paša tipa mājiņas [9]. Katrā no tām ir virtuve, guļamtelpa, dušas, labierīcības un lodžija. Savukārt ar nedaudz atšķirīgu plānojumu un izmēru tika uzceltas vēl 11 kotedžas (ilustrācijā atzīmētas ar sarkanu un violetu krāsu; skat. 41. attēlu) un brīvdienu mājiņas ar kopēju virtuvi un dušām (ilustrācijā atzīmētas ar brūnu krāsu; skat. 41. attēlu) [32].

41. attēls. Jauno ēku izvietojums «Ronīšos» (2010; arhitekts O. Salputra).

2000. gadu sākumā blakus «Ronīšu» teritorijai tika iegādāta zeme ar nosaukumu «Krieviņi». Šajā teritorijā atradās neliela, iestiklota karkasa konstrukcijas māja. Celtne tiek izmantota dažādām sapulcēm un semināriem.

42. attēls.
Mazā semināru
ēka uz zemes
«Krieviņi»
(2019).

43. attēls.
Ģimenes
kotedžas
(2012).

44. attēls.
Kotedžas
(2012).

45. attēls.
Kotedžas
(2012).

46. attēls.
Brīvdienu
mājiņas
(hosteļa tipa)
ar kopēju dušu,
labierīcībām un
virtuvi (2012).

Turpinot «Ronīšu» tālāku attīstību un labiekārtošanu, 2014. gadā vērīenīgi veikta 1969. gadā celtās vecās ēdnīcas pārbūve. Celtnē pēc arhitekta O. Salputras projekta tika pārveidota par daudzfunkcionālu, dažādām konferencēm piemērotu ēku [33].

47. attēls.
Vecās ēdnīcas
ēka pirms
pārbūves
(2014).

48. attēls.
Vecās ēdnīcas
ēka pārbūves
laikā (2014).

49. attēls. Vecās ēdnīcas ēka pēc pārbūves. Konferenču ēka (2014).

2017. gadā «Ronīšos» blakus esošajam sporta laukumam tika izbūvēts arī bērnu rotaļu laukums. Tajā pašā gadā «Ronīšu» teritorija tika paplašināta, iegādājoties 0,34 ha lielu teritoriju, kas atradās kaimiņos un piederēja privātpersonai. Tā bija pazīstama ar nosaukumu «Mežronīši». 2018. gadā viena no Smiltēnē ražotajām somu tipa vasaras mājiņām tika pārbūvēta par koplietošanas virtuvi, ko var izmantot tuvējo vasaras mājiņu iemītnieki.

50. attēls. Koplietošanas virtuve vasaras mājiņu iemītniekiem (2018).

«Ronīšu» dzīve laika ritumā

«Ronīši» allaž ir bijuši ne tikai darbinieku un studentu atpūtas vieta, bet arī dažādu publisku pasākumu vieta, kas aktīvi notiek arī mūsdienās. Viens no senākajiem pasākumiem, kas notika «Ronīšos», bija Baltijas tehnisko universitāšu (BTU) mācībspēku un darbinieku sporta spēles.

No 20. gadsimta septiņdesmito gadu beigām līdz deviņdesmitajiem gadiem «Ronīšos» saistībā ar Zvejnieksvētkiem Klapkalnciemā tika atzīmēta Neptūna diena.

RPI ilgaicīgais rektors (1963–1985) Aleksandrs Veiss (1918–1985) 1982. gadā Ronīšos iedibināja RPI darbinieku Veselības dienu, kas regulāri notika katru pavasari, tajās dažādās sporta spēlēs un pasākumos piedalījās daudzu fakultāšu studentu un mācībspēku komandas [27].

Aastoņdesmito gadu beigās RPI Sporta klubs un RPI Studentu klubs «Ronīšos» organizēja kolektīvās atpūtas pasākumus institūta darbinieku ģimenēm ar bērniem un mazbērniem. Vēlāk šīs aktivitātes tika organizētās regulārās bērnu nometnēs. Jogas nodarbības vadīja horeogrāfe un dejotāja Ilze Zariņa, bet psiholoģiju – Irēna Larionova. Vēlākajos gados nometnēs tika organizēti ne tikai sporta un deju pasākumi, bet arī erudīcijas spēles. Pēc 2000. gada bērnu nometnes organizatoru komandai pievienojās Inese Krūma (prec. Zemture), Laura Gāze, Inita Grīnberga. Lai nometnes būtu interesantākas, katru gadu tika mainīts pedagogu sastāvs [34].

Kopš deviņdesmito gadu sākuma RTU Studentu kluba (tagad – RTU Kultūras centra) direktores Asjas Visockas vadībā tiek organizēti arī RTU koristu un dejotāju nometnes formātā īstenoti vasaras radošie semināri. Vēlāk šajos semināros piedalījās arī RTU studentu teātra dalībnieki. Tos organizēja aktrise Indra Burkovska. No 1997. līdz 2004. gadam «Ronīšos» tika rīkotas Latvijas jauno satiksmes dalībnieku sacensības, kuras organizēja Ceļu satiksmes drošības direkcija.

Ilggadējais «Ronīšu» iemītnieks RTU akadēmiķis I. Knēts par «Ronīšiem» teicis:

««Ronīši» – tā ir jūra, saule un vējš.

«Ronīši» – tā ir brīvība, kustība un sports.

«Ronīši» – tas ir skurbinošs priežu mežs un neaizmirstams liedags.

«Ronīši» – tās ir atmiņas par fantastisku atpūtu.

Ja kāds vasarā kaut nedēļu nav pavadījis «Ronīšos», viņš daudz ko nav redzējis no Latvijas krāšņās dabas» [9].

Katrs, kas kaut vasaru pavada «Ronīšos», no turienes atgriežas pozitīvu emociju pilns.

ATSAUCES

- [1] *Augstākās tehniskās izglītības vēsture Latvijā : 3. daļa : Rīgas Politehniskais institūts 1958.–1990.* Rīga: Rīgas Tehniskā universitāte, 2007, 96., 614. lpp.
- [2] **Ainārs, E.** RPI iegūst autoritāti. *Padomju Jaunatne*, 1960. gada 13. janvāris, Nr. 9, 4. lpp.
- [3] Sporta kluba atskaite un vēlēšanu konference. *Jaunais Inženieris*, 1959. gada 1. marts, Nr. 5, 3. lpp.
- [4] RPI iegūst autoritāti. *Padomju Jaunatne*, 1960. gada 13. janvāris, Nr. 9, 4. lpp.
- [5] **Kārklīņa, A.** Par nākotnes speciālistu domājot. *Cīņa*, 1963. gada 7. februāris, Nr. 32, 1. lpp.
- [6] **Kreišmanis, K.** Lai jaunceltņu būtu vēl vairāk. *Padomju Jaunatne*, 1962. gada 6. jūlijs, Nr. 131, 2. lpp.
- [7] **Tilmanis, O.** 17 jauni arhitekti un viņu diplomprojektu tēmas. *Zvaigzne*, 1971. gads, Nr. 15, 21. lpp.
- [8] **Strautmanis, I.** Saistība ar realitāti. *Māksla*, 1987. gada 15. marts, 10. lpp.
- [9] Rīgas Tehniskās universitātes Infrastruktūras departamenta arhīvs (RTU IDA), mape 1.3.
- [10] RPI 4. arodbiedrību konference. *Jaunais Inženieris*, 1961. gada 16. decembris, Nr. 19, 4. lpp.
- [11] **Gudro I., Zigmunde A., Lapsa R., Lapsa, E.** *Rīgas Tehniskā universitāte: Pusgadsimts Ķīpsalā.* Rīga: RTU Inženierzinātņu vēstures pētniecības centrs, 2018, 52. lpp.
- [12] Uz redzēšanos telšu pilsētiņā. *Jaunais Inženieris*, 1962. gada 31. maijs, Nr. 8, 4. lpp.
- [13] Vasaru pavadīsim veselības un atpūtas nometnē. *Jaunais Inženieris*, 1966. gada 10. maijs, Nr. 11, 4. lpp.
- [14] Vasara nav aiz kalniem. *Padomju Jaunatne*, 1969. gada 16. aprīlis, Nr. 75, 1. lpp.
- [15] **Krastiņš, G.** Gaida sporta un atpūtas nometnes. *Jaunais inženieris*, 1969. gada 18. decembris, Nr. 16 (262), 4. lpp.
- [16] **Cēbers, L.** Šoreiz Jūrmalā. *Jaunais inženieris*, 1969. gada 4. septembris, Nr. 1 (247), 3. lpp.
- [17] **Līduma, B.** Projektē studenti. *Cīņa*, 1970. gada 14. janvāris, Nr. 10, 4. lpp.
- [18] **Klince, S.** Ronīšos ir tiešām labi. *Dzimtenes balss*, 1980. gada 7. augusts, Nr. 33, 4. lpp.
- [19] **Ieviņš, V.** Vakar «Ronīšos». *Jaunais Inženieris*, 1970. gada 27. augusts, Nr. 1 (283), 4. lpp.
- [20] **Krastiņš, G.** Desmit «baušji» vasarai. *Jaunais Inženieris*, 1970. gada 30. aprīlis, Nr. 32 (278), 4. lpp.
- [21] Tūrista sapnis. *Dzirkstele* (Gulbene), 1976. gada 28. augusts, Nr. 10, 4. lpp.
- [22] **Kaija, I.** Studentu vasara. *Komunisma rīts* (Tukums), 1972. gada 18. jūlijs, Nr. 85, 1. lpp.
- [23] RTU IDA, mape 1.1.

- [24] **Ieviņš, V.** «Ronīšos» garlaicīgi nebija. *Jaunais Inženieris*, 1973. gada 30. augusts, Nr. 1, 4. lpp.
- [25] **Ručs, A.** Mūs sauc tuvas un tālas celtnes. *Jaunais Inženieris*, 1973. gada 15. marts, Nr. 24, 3. lpp.
- [26] **Zemzare, A.** Vasaras atpūtas nometne. *Rīgas Londonas Avīze*, 1974. gada 5. jūlijs, Nr. 1434, 4. lpp.
- [27] A. Andruškina 2020. gada 20. aprīlī sniegtā informācija.
- [28] RTU IDA, mape 1.2.
- [29] **Baumane, D.** Miljoni rubļu nākotnes vārdā. *Rīgas Balss*, 1983. gada 11. maijs, 4. lpp.
- [30] Ne tikai jaunais speciālists vien. *Padomju Jaunatne*, 1981. gada 24. marts, 2. lpp.
- [31] *Augstākās tehniskās izglītības vēsture Latvijā : 4. daļa : Rīgas Tehniskā universitāte 1991–2008*. Rīga: Rīgas Tehniskā universitāte, 2011, 192. lpp.
- [32] RTU IDA, mape 1.4.
- [33] RTU IDA, mape 1.6.
- [34] A. Visockas 2020. gada 5. aprīlī sniegtā informācija.

ILUSTRĀCIJU AVOTI

- 1. attēls. Autores veidota ilustrācija.
- 2. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
- 3. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
- 4. attēls. RTU MLKF DTI 2. kursa studentu G. Laumanes, G. Možvillo un L. Miķelsones kursa darba foto.
- 5. attēls. P. Orlovskas privātais arhīvs.
- 6. attēls. RTU IDA, mape 1.3.
- 7. attēls. RTU Infrastruktūras departamenta arhīvs. Mape 1.2.
- 8. attēls. **Ieviņš, V.** Vakar «Ronīšos». *Jaunais Inženieris*, 1970. gada 27. augusts, Nr. 1 (283), 4. lpp.
- 9. attēls. «Universal» rīdziniekiem. *Rīgas Balss*, 1972. gada 28. augusts, Nr. 201, 6. lpp.
- 10. attēls. Rīgas Tehniskās universitātes Inženierzinātņu vēstures pētniecības centra Vēstures muzejs (RTU IVPC VM).
- 11. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
- 12. attēls. RTU IDA, mape 1.3.
- 13. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
- 14. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
- 15. attēls. P. Orlovskas privātais arhīvs.
- 16. attēls. RTU IDA, mape 1.2.
- 17. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.
- 18. attēls. RTU IDA, mape 1.2.
- 19. attēls. P. Orlovskas privātais arhīvs.
- 20. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.

21. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
22. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
23. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
24. attēls. RTU IDA, mape 1.1.
25. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.
26. attēls. RTU IVPC VM.
27. attēls. RTU IDA, mape 1.2.
28. attēls. RTU IDA, mape 1.2.
29. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
30. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.
31. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
32. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
33. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.
34. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
35. attēls. RTU IDA, mape 1.3.
36. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
37. attēls. I. Sveržickas privātais arhīvs.
38. attēls. I. Sveržickas privātais arhīvs.
39. attēls. RTU IDA, mape 1.3.
40. attēls. RTU IDA, mape 1.3.
41. attēls. Autores veidota ilustrācija.
42. attēls. I. Gudro privātais arhīvs.
43. attēls. Galerija – Ģimenes kotedža [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/galerija-ronisi/kategorija/gimenes-majina> [skatīts: 01.02.2020].
44. attēls. Galerija – Kotedžas [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/galerija-ronisi/kategorija/bungalo-majina> [skatīts: 01.02.2020].
45. attēls. Galerija – Brīvdienų namiņi [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/galerija-ronisi/kategorija/bungalo-majina> [skatīts: 01.02.2020].
46. attēls. Galerija – Kotedžas [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/naktsmitnes/kotedzas-numurins> [skatīts: 01.02.2020].
47. attēls. P. Orlovska privātais arhīvs.
48. attēls. RTU IVPC VM.
49. attēls. Galerija – Semināru zāle [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/galerija-ronisi/kategorija/seminaru-zale> [skatīts: 01.02.2020].
50. attēls. Galerija – virtuve [tiešsaiste]. <https://www.rtu.lv/lv/ronisi/galerija-ronisi/kategorija/vasaras-kempinga-namins> [skatīts: 01.02.2020].

ILZE GUDRO, *Dr. sc. ing.*, is currently Head of the Research Centre for Engineering History of Riga Technical University and assistant professor with the Institute of Design Technologies of RTU. Her main academic interests include the history of Riga Technical University, engineering sciences, interior, furniture and product design, materials science. She is a member of the team organizing the exhibitions of works of bachelor and master students of the Institute of Design Technologies of RTU (e. g. Fashion show «*Kīpsalas Pavasaris*», design product exhibitions «*Kīpsalas Dizaina Kods*», «Design Isle», etc.).

Address: 1 *Kronvalda bulvāris*, Room 203, Riga, LV-1010, Latvia

Phone: +371 28897223

Ilze Gudro

Riga Technical University Conference and Sports Centre «*Ronīši*»

In 1958, when the Riga Polytechnic Institute (RPI) was renovated, the idea arose to create a sports and recreation camps, as well as a health camps for students, where after sessions they could relax and compete in various sports. RPI was one of the first Latvian higher education institutions to establish such bases. For the first time, the article summarizes and describes the development of the Riga Technical University (RTU) Conference and Sports centre «*Ronīši*» from the 1960s to the present day.

Keywords: Riga Polytechnic Institute, Riga Technical University, sport, recreation camps, «*Ronīši*».